

- 10) Vai ar "skaidriem objektīviem pierādījumiem" Jūras tiesību konvencijas 220. panta 6. punkta un Direktīvas 2005/35/EK 7. panta 2. punkta izpratnē līdztekus pierādījumiem, ka kuģis ir izdarījis pārkāpumus, uz ko attiecas minētās normas, ir jāsaprot arī noplūdes sekas pierādījumi? Kādi pierādījumi ir jāpieprasa tam, ka ir izraisīti smaga kaitējuma draudi piekrastei vai ar to saistītām interesēm, vai teritoriālo ūdeņu vai ekskluzīvās ekonomiskās zonas resursiem, piemēram, putnu populācijām un zivju krājumiem, kā arī reģiona jūras videi? Vai skaidru objektīvu pierādījumu prasība nozīmē, ka, piemēram, noplūdušās naftas negatīvās ietekmes uz jūras vidi novērtējumam vienmēr ir jāpamatojas uz konkrētām pārbaudēm un pētījumiem par notikušās naftas noplūdes ietekmi?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 7. septembra Direktīva 2005/35/EK par kuģu radīto piesārņojumu un sodu, tostarp kriminālsodu, ieviešanu par nodarījumiem, kas saistīti ar piesārņojumu (OV 2005, L 255, 1. lpp.), redakcijā ar grozījumiem, kas ir izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 21. oktobra Direktīvu 2009/123/EK (OV 2009, L 280, 52. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 19. janvārī iesniedza *Korkein hallinto-oikeus* (Somija) – Datu aizsardzības inspektors

(Lieta C-25/17)

(2017/C 086/23)

Tiesvedības valoda – somu

Iesniedzējtiesa

Korkein hallinto-oikeus

Pamatlietas puses

Prasītājs: Datu aizsardzības inspektors

Atbildētājs: Jehovas liecinieki – reliģiskā organizācija

Prejudiciālie jautājumi

1. Vai Datu aizsardzības direktīvas (¹) 3. panta 2. punktā paredzētie izņēmumi, kas attiecas uz piemērošanas jomu, ir jāinterpretē tādējādi, ka personas datu vākšana un citāda apstrāde, ko reliģiskās organizācijas biedri veic saistībā ar sludināšanu pa mājām, neietilpst direktīvas piemērošanas jomā? Kāda nozīme, novērtējot direktīvas piemērojamību, ir tam, ka, pirmkārt, sludināšanu, saistībā ar kuru tiek vākti dati, organizē reliģiskā organizācija un tās sapulces un ka, otrkārt, vienlaikus runa ir arī par reliģiskās organizācijas biedru personisku reliģijas praktizēšanu?
2. Vai jēdziena "kartotēka" definīcija Datu aizsardzības direktīvas 2. panta c) punktā, ņemot vērā šīs direktīvas preambulas 26. un 27. apsvērumu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tādu personas datu kopums, kuri saistībā ar iepriekš minēto sludināšanu pa mājām netiek vākti automatizēti (vārds, uzvārds un adrese, kā arī citi iespējamie ar personu saistītie dati un raksturojumi,
 - a) nav šāda kartotēka tāpēc, ka jautājums nav par kartotēkām vai reģistriem, vai līdzīgām meklēšanai paredzētām sakārtotām sistēmām Somijas Likumā par personas datiem sniegtās definīcijas izpratnē, vai
 - b) ir šāda kartotēka tāpēc, ka no datiem, ņemot vērā to mērķi, faktiski viegli un bez nesamērīgiem izdevumiem var piekļūt informācijai, kas vajadzīga vēlākai izmantošanai, kā tas ir paredzēts Somijas Likumā par personas datiem?

3. Vai Datu aizsardzības direktīvas 2. panta d) punktā sniegtais formulējums "kura viena pati vai kopīgi ar citām nosaka personas datu apstrādes nolūkus un līdzekļus" ir jāinterpretē tādējādi, ka reliģisko organizāciju, kas organizē pasākumu, kura gaitā (tostarp, sadalot sludinātāju darbības zonas, sekojot sludināšanai un kārtojot reģistrus par personām, kas nevēlas, lai pie tām ierastos sludinātāji) tiek vākti personas dati, attiecībā uz šo savu biedru darbību var uzskatīt par personas datu apstrādātāju, kaut arī reliģiskā organizācija apgalvo, ka tikai atsevišķiem sludinātājiem ir pieejama pierakstītā informācija?
4. Vai minētais 2. panta d) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka reliģisko organizāciju var atzīt par personas datu apstrādātāju tikai tad, ja tā veic citus īpašus pasākumus, piemēram, dod uzdevumus vai rakstveida norādījumus, ar kuriem tā vada datu vākšanu, vai arī pietiek ar to, ka reliģiskā organizācija ir savu biedru darbības faktiskā vadītāja?

Atbilde uz trešo un ceturto jautājumu ir nepieciešama tikai tad, ja saskaņā ar atbildēm uz pirmo un otro jautājumu direktīva ir piemērojama. Atbilde uz ceturto jautājumu ir nepieciešama tikai tad, ja saskaņā ar trešo jautājumu nevar izslēgt direktīvas 2. panta d) punkta piemērojamību reliģiskajām organizācijām.

- ⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 1995. gada 24. oktobra Direktīvas 95/46/EK par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti (OV L 281, 31. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 23. janvārī iesniedza Okrajno Sodišče Pliberk (Austrija) – Čepelnik d.o.o./Michael Vavti

(Lieta C-33/17)

(2017/C 086/24)

Tiesvedības valoda – slovēņu

Iesniedzējtiesa

Okrajno Sodišče Pliberk

Pamatlietas puses

Prasītāja: Čepelnik d.o.o.

Atbildētājs: Michael Vavti

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai LESD 56. pants un 2014. gada 15. maija Direktīva 2014/67/ES par to, kā izpildīt Direktīvu 96/71/EK par darba ņēmēju norīkošanu darbā pakalpojumu sniegšanas jomā, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1024/2012 par administratīvo sadarbību, izmantojot Iekšējā tirgus informācijas sistēmu, ir jāinterpretē tādējādi, ka atbilstoši minētajām normām dalībvalstij ir aizliegts noteikt iekšzemes pasūtītājam maksājumu pārtraukšanas un drošības naudas samaksas pienākumu nesamaksātās atlīdzības apmērā, ja maksājumu pārtraukšanas un drošības naudas samaksas vienīgais mērķis ir tāda iespējama naudas soda nodrošināšana, ko ir paredzēts piemērot tikai īpašā procedūrā pret citā dalībvalstī reģistrētu pakalpojumu sniedzēju?